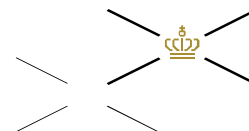

FORSVARSMINISTERIET
MINISTRY OF DEFENCE

DET TALTE ORD GÆLDER

Taleseddel til FOU (alm. del) samrådsspørgsmål E

Besparelser i beredskabet 8. november 2016

Taleseddel

FOU samrådsspørgsmål E

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Nikolaj Villumsen (EL).

Spørgsmål E:

Ministeren bedes på baggrund af udmeldingerne fra tillidsfolkene i det kommunale og statslige beredskab redegøre for, om der bør tilføjes resurser til beredskabet, jf. artiklen "Tillidsmænd i Beredskabsstyrelsen: Hvis terroren rammer, kan vi ikke levere varen" på dr.dk den 7. oktober 2016.10.07

Besvarelse af samrådsspørgsmålet

Jeg vil indledningsvis takke udvalget for invitationen til at besvare samrådsspørgsmål E om redningsberedskabet, og de bekymringer som ansatte i det statslige redningsberedskab bl.a. giver udtryk for.

Redningsberedskabet har gennem de sidste par år været igennem store forandringer – det tror jeg er velkendt for alle i både det kommunale og statslige redningsberedskab.

Forandringerne fulgte på det kommunale område af aftalen om kommunernes økonomi i 2015 og på det statslige område af stemmeaftalen, som blev indgået i foråret. Med aftalerne er den fremadrettede struktur i redningsberedskabet lagt fast - større kommunale enheder kombineret med statslige beredskabscentre.

Den struktur er jeg overbevist om, er den rigtige, og den ønsker jeg at holde fast i – det giver ro om den fremadrettede udvikling af redningsberedskabet, men også om redningsberedskabets økonomi.

Forandringer stiller imidlertid altid store krav, og ændringerne i redningsberedskabet og den igangværende implementering har berørt og berører mange medarbejdere i både det kommunale og statslige redningsberedskab.

Det kan vi se i artiklen på dr.dk, hvor særligt tillidsmænd i Beredskabsstyrelsen giver udtryk for en række bekymringer og frustrationer blandt medarbejdere i det statslige redningsberedskab.

De frustrationer og bekymringer skal vi lytte til for det skal fortsat være attraktivt og spændende at være medarbejder i redningsberedskabet.

Det er imidlertid væsentligt at holde to ting adskilt. En ting er stemmeaftalen og de tilpasninger, der fulgte heraf. En anden og særskilt ting er den igangværende sag om arbejdstid- og hviletid i Beredskabsstyrelsen.

Jeg vil i min videre besvarelse redegøre for de to ting hver for sig, idet jeg vil fokusere mest på det statslige redningsberedskab.

Stemmeaftalen

I foråret indgik vi en stemmeaftale om udmøntning af besparelserne i det statslige redningsberedskab.

Et af de elementer, som vi lagde afgørende vægt på, var, at der skulle være statslige beredskabscentre i alle dele af landet. Det er jeg rigtig godt tilfreds med, da de statslige beredskabscentre kommer alle til gode - også de kommunale redningsberedskaber – ikke mindst når der er behov for større og længerevarende indsatser.

Med stemmeaftalen fulgte også besparelser i det statslige redningsberedskab, som bl.a. skulle udmøntes ved en organisationstilpasning og øget brug af fælles administrative løsninger.

Implementeringen heraf er i fuld gang i Beredskabsstyrelsen og har bl.a. betydet, at Beredskabsstyrelsen den 1. oktober overgik til en ny organisation, som er målrettet Beredskabsstyrelsens kerneopgaver. Organisationstilpasningen skete også som led i, at Beredskabsstyrelsen fremadret-

tet skal betjenes af Forsvarsministeriets koncernfælles løsninger for bl.a. HR, IT, økonomi og bygningsdrift.

Det er her vigtigt for mig at understrege, at tilpasningerne som følge af stemmeaftalen ikke ændrer i antallet af beredskabscentre eller antallet af værnepligtige, ligesom størrelsen og sammensætningen af udrykningsvagten ved Beredskabsstyrelsens centre ikke ændres.

Samfundet vil således opleve den samme service fra Beredskabsstyrelsen, således at målet om ved alarmering at være fremme hurtigst muligt inden for det hidtidige servicemål på 1 time i det meste af landet og ellers ca. 2 timer bevares.

Et andet element i stemmeaftalen er, at der inden 1. marts 2017 udarbejdes en rapport om erfaringerne med den nye struktur i redningsberedskabet, herunder snitfladerne mellem det kommunale og statslige redningsberedskab.

Jeg ser frem til at modtage rapporten, som gør, at vi på et mere oplyst og fagligt grundlag kan vurdere og tage stilling til, om der er behov for justeringer i de snitflader, som vi har etableret mellem det statslige og kommunale redningsberedskab. Den grundlæggende struktur ligger fast med de indgående aftaler.

Sagen om arbejds- og hviletid i Beredskabsstyrelsen

Det var stemmeaftalen, og de tilpasninger der fulgte heraf. Så er der et aktuelt og særskilt spørgsmål om arbejds- og hviletid i Beredskabsstyrelsen, som påvirker mange medarbejdere. Spørgsmålet opfatter jeg som den primære baggrund for de bekymringer, som der gives udtryk for i artiklen.

I 2011 gjorde de faglige organisationer opmærksom på en problemstilling omkring Beredskabsstyrelsens brug af døgnvagter. I sommeren 2013 blev det helt klart, at en dispensation fra 1978 fra arbejdsmiljølovgivningen ikke længere var gyldig. Derfor var vagtordningen ved beredskabscentrene ikke i overensstemmelse med bestemmelserne om hviletid og fridøgn.

Siden da, har Beredskabsstyrelsen og de øvrige berørte myndigheder arbejdet på at finde en løsning på de udfordringer, det medfører.

Det medførte, at Beredskabsstyrelsen indrettede vagterne i overensstemmelse med de almindelige hviletidsbestemmelser. Medarbejderne overgik således til todelt vagt i oktober 2015 – det vil sige, at vagterne skiftede fra 24 timers vagt med ret til hvile til 12 timers vagter med efterfølgende hviletid. Også herefter har myndighederne arbejdet på at finde en varig løsning på sagen.

Med den tidligere 24 timers vagtordning kunne medarbejderne indgå i centrenes døgnvagtberedskab ved siden af daglig tjeneste. Døgnvagtordningen var tilrettelagt således, at man overnattede på tjenestestedet og kunne møde på arbejde dagen efter, hvor man kunne varetage de daglige opgaver. Såfremt nattesøvnen blev afbrudt på grund af alarmering, hvilede man dagen efter. Med den nye 12 timers vagtordning skal medarbejderne hvile efter en 12 timersvagt, og de kan derfor ikke være til stede dagen efter.

Den todelte vagtordning har givet anledning til utilfredshed blandt Beredskabsstyrelsens medarbejdere. De giver bl.a. udtryk for, at det vanskeligt kan få deres hverdag til at hænge sammen – arbejdstidstilrettelæggelsen er mindre fleksibel, og de skal oftere på vagt.

Den todelte vagtordning betyder også, at Beredskabsstyrelsen ikke kan afsætte den samme tid til uddannelse i hverdagen, når de nødvendige vagter skal opretholdes, da der er færre til stede i dagtimerne til at løse de daglige opgaver.

Hviletidsreglerne gør også, at lange og mandskabskrævende indsatser bliver mere besværlige at håndtere - både for mandskabet og for ledelsen. Det kan bl.a. betyde, at der oftere skal skiftes hold, når man står midt i en indsats.

Jeg hæfter mig dog ved, at Beredskabsstyrelsens direktør siger, at Beredskabsstyrelsen med den nuværende vagtordning har kunnet løse de operative opgaver, de har haft.

Omvendt er den nuværende situation ikke holdbar på længere sigt, og der for lægger jeg stor vægt på, at der findes en løsning på spørgsmålet, så Beredskabsstyrelsens medarbejdere kan opleve en hverdag, som

de kan se sig selv i, men også for at sikre stabile rammer for Beredskabsstyrelsens opgaveløsning på den lidt længere bane.

Tidligere kunne Beredskabsstyrelsens vagtplanlægning og medarbejderes dagligdag hænge sammen – det må også kunne lade sig gøre fremadrettet.

Jeg ved, at der aktuelt arbejdes på at afdække de mulige løsninger, hvilket også betyder, at Forsvarsministeriet prioriterer sagen og er i dialog med Beskæftigelsesministeriet om de mulige rammer for en løsning. Der skal snart findes en løsning.

Afslutningsvis vil jeg appellere til alle parter om at udvise den nødvendige fleksibilitet der skal til for at sikre en god og holdbar løsning.

Det afslutter min besvarelse af samrådsspørgsmål E.